

december 1999, efter embedsmandsgruppens vurdering falder uden for EF-traktatens artikel 49 om tjenesteydelseernes frie bevægelighed, idet patienten ikke betaler i forbindelse med modtagelsen af sundhedsydelsen. Ud fra denne betragtning foreligger der ligeledes ikke en tjenesteydelse i traktatens forstand, hvis en offentlig myndighed henviser en patient til behandling på privat hospital, og det offentlige betaler fuldt ud for behandlingen.

Tilsvarende gælder ud fra samme betragtning for ydelser i henhold til

- tandplejeloven (dvs. tandpleje til børn og unge under 18 år samt til personer, der på grund af nedsat førlighed eller vidtgående fysisk eller psykisk handicap kun vanskeligt kan udnytte de almindelige tandplejetilbud), jf. lovbekendtgørelse nr. 411 af 26. maj 1994
- lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge, jf. lov nr. 438 af 14. juni 1995
- lov om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme, jf. lov nr. 643 af 17. december 1976, som ændret senest ved lov nr. 438 af 14. juni 1995
- lov om hjemmesygeplejerskeordninger, jf. lov nr. 408 af 13. juni 1973, som ændret senest ved lov nr. 1024 af 19. december 1992
- lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, jf. lovbekendtgørelse nr. 622 af 19. juli 1995, som ændret senest ved lov nr. 462 af 10. juni 1997
- lov om sterilisation og kastration, jf. lovbekendtgørelse nr. 661 af 12. juli 1994, som ændret senest ved lov nr. 389 af 14. juni 1995
- lov om svangerskabsafbrydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 633 af 15. september 1986, som ændret senest ved lov nr. 389 af 7. juni 1989.

Efter *sygesikringsloven* gives tilskud til nogle **tjenesteydelser**, der efter embedsmandsgruppens opfattelse falder ind under EF-traktatens tjenesteydelsesbegreb, nemlig

- almen lægehjælp til gruppe 2-sikrede,
- speciallægehjælp til gruppe 2-sikrede,
- tandlægehjælp, bortset fra visse forebyggende ydelser og visse ydelser til de 18-25 årige,
- fysioterapi, bortset fra vederlagsfri fysioterapi til visse handicappede personer og
- kiropraktisk behandling.

Embedsmandsgruppen vurderer det forhold, at sygesikringsloven ikke giver hjemmel til at yde tilskud til tilsvarende tjenesteydelser leveret i et andet EU-land, som en restriktion omfattet af EF-traktatens artikel 49 og som sådan uforenelig med traktaten, idet restriktionen ikke kan retfærdiggøres af tvingende al-

mene hensyn eller af de hensyn, der er opregnet i EF-traktatens artikel 55, jf. artikel 45 og 46.

Det er embedsmandsgruppens vurdering, at adgang til at opnå tilskud til sygesikringsydelser, leveret i et andet EU-land, *kun i begrænset omfang* vil tilskynde til at efterspørge lægehjælp mv. i EU-lande uden for Danmark.

Der er derfor efter embedsmandsgruppens opfattelse ikke grundlag for at antage, at de økonomiske konsekvenser for den offentlige sygesikring vil være af et omfang, der kan retfærdiggøre, at tilskud til ydelser i udlandet afskæres.

Ligeledes vurderer embedsmandsgruppen konsekvenserne for opretholdelse af behandlingsmuligheder samt de sundhedsmæssige konsekvenser for at være af en sådan karakter, at de ikke kan retfærdiggøre opretholdelse af den restriktion, der ligger i, at sygesikringsloven ikke giver hjemmel til at yde tilskud til tjenesteydelser leveret uden for Danmark.

Der gives endvidere efter *sygesikringsloven* tilskud med faste beløb eller efter nogle procentsatser til en række **varer**, nemlig ernæringspræparater, briller og lægemidler, som den sikrede frit kan efterspørge inden for landets grænser.

Sygesikringsloven er til hinder for, at tilskud kan opnås ved køb af varen i et andet EU-land, bortset fra lægemidler hvor tilskud også ydes til lægemidler købt i et andet nordisk land.

Det er embedsmandsgruppens vurdering, at der der ved foreligger en restriktion, der er uforenelig med EF-traktaten, medmindre den kan retfærdiggøres af tvingende hensyn, jf. EF-domstolens Cassis de Dijon-praksis, eller af de hensyn, der er opregnet i EF-traktatens artikel 28.

Det er endvidere embedsmandsgruppens vurdering, at der ikke gør sig sådanne hensyn gældende, at den begrænsning, der ligger i sygesikringsloven, kan siges at være retfærdiggjort for så vidt angår ernæringspræparater og briller.

Embedsmandsgruppen har endvidere overvejet dommenes konsekvenser for lægemiddelområdet. Som det fremgår af redegørelsen fandt Sundhedsministeriet, at en stillingtagen til spørgsmålet om tilskud til lægemidler købt i et andet EU-land, burde udskydes, bl.a. under hensyn til, at det overvejende flertal af de øvrige EU-lande ikke på nuværende tidspunkt yder et sådant tilskud.

Sundhedsministeriet fandt desuden, at der kunne fremføres en række sundhedspolitiske forhold, der kunne begrunde en sådan udskydelse, navnlig hensynet til at kunne fastholde det nuværende lave danske